

WARREN BUFFETT

مجموعه مدیریت مالی و سرمایه‌گذاری مرکز مطالعات فناوری دانشگاه صنعتی شریف

روش سرمایه‌گذاری وارن بافت

نویسنده: رابرت هکستروم • مترجم: حسن اکبری، مهدی زیوداری

فهرست

۴.....	پیشگفتار مترجمان.....
۵.....	دبیاچه چاپ دوم.....
۷.....	دبیاچه چاپ اول.....
۱۳.....	پیشگفتار.....
۱۷.....	مقدمه.....
۲۳.....	فصل ۱ بزرگترین سرمایه‌گذار جهان.....
۳۵.....	فصل ۲ تحصیلات وارن بافت.....
۵۷.....	فصل ۳ کسب و کار اصلی ما بیمه است: نخستین روزهای برکشایر هاثاوی.....
۷۱.....	فصل ۴ خریدن یک کسب و کار.....
۹۵.....	فصل ۵ اصول راهنمای سرمایه‌گذاری: اصول کسب و کار.....
۱۱۹.....	فصل ۶ اصول راهنمای سرمایه‌گذاری: اصول مدیریتی.....
۱۵۵.....	فصل ۷ اصول راهنمای سرمایه‌گذاری: اصول مالی.....
۱۶۹.....	فصل ۸ اصول راهنمای سرمایه‌گذاری: اصول قیمت‌گذاری.....
۱۹۳.....	فصل ۹ سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت.....
۲۱۱.....	فصل ۱۰ مدیریت سبد سهام شما.....
۲۳۵.....	فصل ۱۱ روان‌شناسی پول.....
۲۵۱.....	فصل ۱۲ مردی با عقاید نامتعارف.....
۲۶۳.....	گفتار آخر مدیریت وجوه به روش وارن بافت.....
۲۷۷.....	ضمایم.....
۲۹۱.....	تقدیر و تشکر.....

فصل ۱

بزرگترین سرمایه‌گذار جهان

مجله فوربس^۱ هر سال فهرستی ۴۰۰ نفره از ثروتمندان آمریکایی را تحت عنوان "۴۰۰ برگزیده فوربس" منتشر می‌کند. کسانی که در این فهرست هستند، با تغییر موقعیت فردی و صعود یا نزول صنایع‌شان، سالانه تغییر می‌کنند، اما بعضی نام‌ها در این لیست ثابت‌اند. از جمله افرادی که هر سال در صدر این لیست قرار دارند، کسانی هستند که ثروتشان به یک محصول خاص (نرم‌افزارها یا سخت‌افزارهای رایانه‌ای)، یک خدمت (خرده‌فروشی) یا والدین موفق (ارث و میراث) مربوط می‌شود. از میان کسانی که همواره جزو پنج نام برتر هستند، تنها یک نفر بخت خود را از طریق درک مفهوم سرمایه‌گذاری بدست آورده است، نام این فرد "وارن بافت" می‌باشد.

در دهه ۱۹۹۰، نام او در صدر فهرست بود؛ سپس به طور متناوب وی جایگاه اول و دوم را با یک جوان تازه وارد بنام "بیل گیتس"^۲ مبادله می‌کرد. حتی در سال اوج‌گیری شرکت‌های اینترنتی، یعنی سال ۲۰۰۰ که در آن بخش اعظم ثروت افراد حاضر در لیست ۴۰۰ نفره فوربس از رشد استثنایی فناوری ایجاد شده بود و "بافت" لبخندزنان از هرگونه سرمایه‌گذاری مرتبط با فناوری پیشرفته احتراز می‌کرد، با قدرت در مکان چهارم فهرست قرار گرفته بود و

^۱ . Forbes

^۲ . Bill Gates

هنوز هم در میان پنج نام برتر، تنها کسی بود که در مقابل نام وی در ستون "منبع ثروت"، کلمات "بازار سهام" درج شده بود. در سال ۲۰۰۴، وی با اقتدار به مکان دوم بازگشت. در سال ۱۹۵۶، بافت فعالیت‌های سرمایه‌گذاری خود را با ۱۰۰ دلار آغاز کرد و پس از سیزده سال، موجودی نقدی وی ۲۵ میلیون دلار بود. هنگام نگارش این مطلب (میان سال ۲۰۰۴)، ثروت خالص شخصی وی به ۴۲٫۹ میلیارد دلار رسیده است. هر سهم شرکت وی ۹۲٫۹۰۰ دلار فروخته می‌شود و میلیون‌ها سرمایه‌گذار در سراسر جهان بر هر لغت از گفته‌های وی تکیه می‌کنند. با این حال، برای شناخت کامل وارن بافت باید به چیزی فراتر از ثروت، نمودارهای صعودی عملکرد و شهرت وی توجه کنیم.

آغاز سرمایه‌گذاری

وارن ادوارد بافت در ۳۰ آگوست ۱۹۳۰ در شهر اوماهای ایالت نبراسکا^۱ متولد شد. پدر بزرگ وی صاحب یک خواربار فروشی بود که مدتی چارلی مانگر^۲ را استخدام کرد. پدر وی یک دلال محلی سهام بود. بافت در زمان کودکی، همیشه شیفته اعداد بود و می‌توانست به سادگی محاسبات پیچیده ریاضی را ذهنی انجام دهد. در هشت سالگی وی خواندن کتاب پدرش در مورد بازار سهام را شروع کرد؛ به گونه‌ای که در سن یازده سالگی در محل کارگزاری، جایی که پدرش کار می‌کرد، تابلوی قیمت‌ها را علامت‌گذاری می‌نمود. سرمایه‌گذاری‌های مخاطره‌آمیز به سالهای آغازین زندگی وی روح بخشید و او آنقدر موفق بود که به پدرش گفت قصد دارد دانشگاه را کنار بگذارد و مستقیماً وارد کسب و کار شود. اما این درخواست وی رد شد.

سپس بافت به دانشکده بازرگانی دانشگاه نبراسکا پیوست. در آنجا وی کتابی راجع به سرمایه‌گذاری از پروفیسور بنجامین گراهام^۳ استاد دانشگاه کلمبیا خواند. نام این کتاب سرمایه‌گذار هوشمند^۴ بود. بافت آنقدر شیفته ایده‌های گراهام شد که از دانشگاه کلمبیا درخواست پذیرش کرد تا بتواند بی‌واسطه نزد گراهام تحصیل کند. بیل روان^۵ نیز که اکنون رئیس صندوق سکویا^۶ است با وی هم کلاس بود. وی به یاد می‌آورد که آن کلاس به طور پیوسته صحنه مبادلات فکری میان گراهام و بافت بود و بقیه کلاس تنها شنونده بودند.

1. Ohama, Nebreska

2. Chalri Manager

3. Benjamin Graham

4. Intelligent Investor

5. Bill Ruane

6. Sequoia

مدت کوتاهی پس از فارغ‌التحصیلی بافت از دانشگاه کلمبیا با مدرک کارشناسی ارشد اقتصاد، گراهام دانشجوی پیشین خود را به کار در شرکت خود "گراهام- نیومن" دعوت کرد. در طول دو سال کار وی در آنجا، بافت کاملاً با رویکرد سرمایه‌گذاری استاد خود آشنا شد (در مورد فلسفه گراهام، در فصل دوم بیشتر بحث می‌شود).

در سال ۱۹۶۵ شرکت گراهام- نیومن منحل شد. گراهام که در آن زمان ۶۱ ساله بود تصمیم به بازنشستگی گرفت و بافت به او ماه‌ها بازگشت، در حالی که وی مسلح به دانشی بود که از گراهام فرا گرفته بود. او با پشتیبانی مالی خانواده و دوستانش و ۱۰۰ دلار پول خود یک شرکت سرمایه‌گذاری با مسئولیت محدود را پایه‌گذاری نمود. در آن زمان وی بیست و پنج سال داشت.

شرکت سهامی بافت

این شرکت با هفت شریک محدود که در مجموع ۱۰۵۰۰۰ دلار آورده داشتند، تأسیس شد. شرکا سالانه شش درصد برای سرمایه‌گذاری خود و نیز ۷۵ درصد از سود مشارکت خود را دریافت می‌کردند. ۲۵ درصد باقیمانده نصیب بافت می‌شد که به عنوان شریک عمومی^۱ اختیار سرمایه‌گذاری منابع شرکت را بر عهده داشت. طی سیزده سال بعد، وی سالانه به طور متوسط ۲۹.۵ درصد به سرمایه مشارکت افزود. این کار ساده ای نبود، زیرا با توجه به اینکه متوسط شاخص صنعتی "داو جونز"^۲ طی پنج سال از این سیزده سال با کاهش مواجه شده بود، شرکت بافت در هیچ سالی نزول نداشت. در واقع بافت شرکت را با هدف جاه‌طلبانه رشد سالانه ۱۰ درصد بالای شاخص داو جونز آغاز کرده بود و در عمل نیز موفق شد؛ نه فقط با ۱۰ درصد بالاتر، بلکه با ۲۲ درصد بالای شاخص!

با افزایش شهرت بافت، افراد بیشتری از وی درخواست کردند تا پول‌شان را مدیریت کند. بافت سهام مؤثر و کنترل‌کننده‌ای در بسیاری از شرکت‌های عمومی و خصوصی را برای شرکت خریداری کرد و در سال ۱۹۶۲ شروع به خرید سهام از یک شرکت نساجی روبه‌ورشکستگی به نام "برکشایر هاثاوی"^۳ نمود.

^۱ . General Partner

^۲ . Dow Jones

^۳ . Berkshire Hathaway